

חיי אלול

מאירים את העולם במעשים טובים

חשוב לדעת...

חיי אלול הוא יום הולדתם של שני מאורות קדושים: ביום זה נולד והתגלה רבי ישראל בעל שם טוב מייסד החסידות, ושנים לאחר מכן, נולד רבי שניאור זלמן מליאדי, מייסד חסידות חב"ד.

הארה מיוחדת שקבלנו משני המאורות הללו היא התכונה הבולטת של אהבת ישראל לכל יהודי ויהודי באשר הוא. המוני סיפורים ודוגמאות מעידים שהבעל שם טוב ואדמו"ר הזקן היו ענקי רוח שהקדישו את כל חייהם לטובת עם ישראל ולרווחתם בגשמיות וברוחניות. על אהבת ישראל של הבעל שם טוב יכול ללמד הפגתם הקצר הבא: "אהבת ישראל של הבעל שם טוב – אין לשער". על גודל אהבת ישראל של אדמו"ר הזקן, ישנם סיפורים רבים, שחלקם הגדול ניתן לספר לילדים בגיל הרך.

מה עשה האדמו"ר הזקן בערב יום הכיפורים?

ערב יום הכיפורים. כל אנשי העיר מתארגנים לקראת היום הקדוש. האנשים לובשים בגדי לבן, ונועלים נעלי בד. מסימים בזריזות את הסעודה המפסקת שלפני הצום, והנשים והבנות מדליקות את הנרות. הנה, הגיע הזמן לצאת לבית הכנסת לתפלה. גם אדמו"ר הזקן הגיע לבית הכנסת. עטוף בטלית. ובית הכנסת מתמלא באנשים, כלם כולם מגיעים, זהו היום הקדוש ביותר בשנה וכלם רוצים להתפלל ל-ה' בבית הכנסת יחד עם אדמו"ר הזקן.

ופתאום. מוריד אדמו"ר הזקן את הטלית. הוא סוגר את הסדור ויוצא מבית הכנסת. כן, באמצע התפלה. באמצע תפלת יום הכיפורים!

לא? לאן הלך אדמו"ר הזקן?

הקהל אינם יודעים האם להמשיך בתפלה או לחכות? כך לעצור באמצע תפלה? ואדמו"ר הזקן מתרחק מבית הכנסת בשביל המוביל אל קצה הכפר.

הוא הרגיש שיש שם מישהו שזקוק לעזרה.

הוא נגש אל הצריף הרעוע שבקצה השביל. מהצריף נשמע קול בכי חלש, ואנחות. מישהו לא מרגיש טוב. מה קרה?

פותח אדמו"ר הזקן את הדלת ורואה – אשה שילדה תינוק קטן. והיא לבד. כל אנשי הבית הלכו לבית הכנסת לתפלת היום הקדוש – ואין מי שיעזר לה!

התינוק בוכה, והצריף קר. לילדת אין כוח לגשת ולהדליק את התנור.

פקוח נפש ממנו!

חיי אלול

מאירים את העולם במעשים טובים

אדמו"ר הזקן ידע שמִתָּר להדליק את התנור כדי לחמם את התינוק הקטן שחלילה לא יחלה. הוא הגיש מרק חם ליולדת כדי שתתחזק ויהיה לה כוח לטפל בתינוק. הוא עזר לה בכל מה שהיא צריכה ורק אחר כך חזר לבית הכנסת. והתפלה נמשכה...

מה?

אתם בטח שואלים את עצמכם למה אדמו"ר הזקן הלך בעצמו? מדוע הוא לא שלח איש אחר או נערה צעירה שתעזר ליולדת? מדוע הפסיק את התפלה הקדשה והלך בעצמו? ובכן..

אדמו"ר הזקן היה צדיק גדול.

הוא היה גם רב גדול, ותלמיד חכם.

אבל האדמו"ר הזקן ידע שהמעשה הוא העקר. שהכי הכי חשוב בעולם - זה לעשות מצוות ומעשים טובים. ולכן הוא 'לקח' את המעשה הטוב בעצמו. אז תזכרו - כשמישהו צריך עזרה - כדאי לכם לרוץ ולזכות במצוה!

דיון במליאה בעקבות הסיפור

- משוחחים על חשיבות יום הכיפורים וחשיבותה המיוחדת של התפילה ביום הכיפורים ויחד עם זאת, כאשר האדמו"ר הזקן מרגיש שאישה יהודייה זקוקה לעזרה, האדמו"ר הזקן בוחר לצאת לסייע לה.
- משערים כיצד הרגישה היולדת לאחר שהאדמו"ר הזקן עזב את ביתה.
- דנים במליאה - מה אנו יכולים ללמוד מדרכו של האדמו"ר הזקן?
- מדגימים מחיי היום יום אפשרויות של עזרה בבית / לחברים בגן וכד'.
- מביטים באיורים המצורפים ומספרים מהי המצווה שניתן לקיים על פי האיור (מצ"ב).

חיי אלול

מאירים את העולם במעשים טובים

הבעל שם טוב מבין את התפקיד

כאשר נולד רבי ישראל בעל שם טוב, היו הוריו מבגרים מאוד הוא היה בן יחיד. לא היו לו אחים או אחיות. כשהיה רבי ישראל בן חמש שנים, נפטרה אמו ולאחר זמן קצר חלה אביו - רבי אליעזר.

ידע רבי אליעזר שהוא עומד לעלות לשמים, קרא לבנו ישראל הקטן אל מטתו ואמר לו: בני היקר, בני האהוב, אני עומד לעזב אותך. את קדם לכן רציתי לומר לך שני דברים חשובים שתזכר תמיד ולא תשכח.

אל תירא (אל תפחד) משום דבר - רק מה' בעצמו.

אהוב כל יהודי בפנימיות לבבך.

לאחר שנפטר רבי אליעזר, זכר ישראל הקטן את שני הדברים. הוא הלך ביער ולא פחד מאף אחד רק מ-ה' ותמיד אהב בכל לבו כל יהודי.